

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Biserica

Domnului Nostru Isus Hristos.

(Urmare.)

Corabia Sfântului Petru, închipuirea Bisericii. Biserica catolică e închipuită în corabia Sfântului Apostol Petru, în care Mântuitorul șezând învață noroadele; în care Isus stă în fruntea Apostolilor cari vânează pești, adevărat stă în fruntea faptelor lor apostolice: în care liniștește viforul ce se pornise pe mare și scapă pe ai săi de primejdia de a se îneca.

„Și a fost când năvălea mulțimea la el, ca să auză cuvântul lui Dumnezeu, el era lângă lacul Ghenizaretului. — Și a văzut două corăbii stând lângă lac, și pescarii, ieșind dintr'insele, spălau mrejile. Și suindu-se întru o corabie, care era alui Simon, l-a rugat pe dânsul să o depărteze puțin de la pământ, și șezând învăța pe popoare din corabie. — Iară după ce a încetat a grăi, zis-a către Simon: depărtează-o la adânc, și aruncați mrejile voastre spre pescuit. — Și răspunzând Simon i-a zis lui: învățătorule, toată noaptea ne-am trudit, și nimica nu am prins, dară după cuvântul tău voi arunca mreja. — Și făcând așa, prins-au mulțime multă de pești, și se rupea mreja lor. Și a făcut semn soților săi, cari erau într'altă corabie, ca să vie să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât se afundau. — Iară Simon Petru văzând, a căzut la genunchii lui Isus, zicând: ieși dela mine, căci om păcătos sunt eu, Doamne! Pentru că il cuprinsese pe el spaimă și pe toți cei ce erau cu dânsul de vânarea peștilor, cari prinsese. — Așisderea și pe Iacob și pe Ioan, feciorii lui Zevedeu, cari erau soții lui Simon. Și a zis Isus către Simon:

nu te teme! de acum vei vâna oameni. Și scofând amândouă corăbiile la pământ lăsând toate, au mers după el. — Luca 5. 1—11.

Iată cum, găsindu-se cu ucenicii săi întru aceeaș corabie tainică, liniști viforul pornit pe apă: „Și întrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii lui. — Și iată vifor mare s'a făcut în mare, încât se acoperia corabia cu valurile, iară el dormia. — Și venind ucenicii lui, l-au deșteptat pe el zicând: „Doamne, mântuește-ne, că pierim! Și le-a zis lor: ce sunteți înfricați, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, a certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare. — Iară oamenii s'au mirat zicând: cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă de el?“ Mateiu 8, 23—27.

Biserica zugrăvită în asemănarea nuntii. — Biserica și toată rânduiala sfințirii oamenilor în Biserica lui Isus Hristos, se închipuiește în o chemare la un, uspăt de nuntă, pe care Mântuitorul ne-o pune înainte în forma unei asemănări. E un uspăt la care toți sunt chemați, dar mulți nu vreau să vină. Cei ce primesc chemarea, sunt lăsați să între, oricine ar fi ei, numai să fie îmbrăcați cu haină de nuntă. — Aceasta asemănare se poate ceti la Sf. Mateiu cap 22, stih 2 și urm.

Asemănarea năvodului, altă figură a Bisericii. Asemănarea năvodului aruncat în mare închipuiește Biserica, ce cuprinde în sânul său drepti și păcătoși, așteptând să se facă despărțirea în ziua judecării.

„Iarăș asemenea este împărăția cerurilor năvodului aruncat în mare, și care a adunat tot felul de pește, carele dacă s'a umplut, l-a scos la margine, și șezând a ales pe cei buni în vase, iar pe cei răi i-a lăpădat afară. — Așa va fi și la sfârșitul veacului, vor ieși îngerii și vor despărți pe cei

răi din mijlocul celor drepti, și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel de foc: acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților." Mateiu 12 47—50.

Asămănarea sămănătorului, împărțirea harului în Biserică. Rânduiala mântuirii și împărțirea harului prin slujba Bisericii, ni-o arată limpede Mântuitorul în asemănarea sămănătorului. — Aci vedem că harul se dă la toți oamenii, dar cu toate acestea puținii profitează de el, pentru că pun piedecă lucrării sale. Aceasta asemănare preafrumosă, cum și tâlcuirea ei din însuș gura Domnului Noștru Isus Hristos, o putem ceti la evangeliștii Mateiu cap. 13, 3 și urm. precum și la Luca cap. 8, 5 și urm. . . .

Asemănarea neghinei, lucrarea diavolului în Biserică. Asemănarea neghinei întregește pilda sămănătorului, și arată că sămânța căzută în pământ bun, nu e sigură, ci e în primejdie de curse din partea vrăjmașului și de stricăciune pentru smintele. Iată asemănarea neghinei :

„Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului care a sămănat sămânță bună în țarina sa. Iară dormind oamenii, venit-a vrăjmașul lui, și a sămănat neghină între grâu și s'a dus. — Iară dacă a crescut holda și a făcut rod, atunci s'a arătat și neghină. — Și venind slugile stăpânului casei au zis lui : Doamne, au n'ai sămănat sămânță bună în țarina ta ? De unde are dar neghină ? Iară el a zis lor : om vrăjmaș a făcut-o aceasta. Iară slugile i-au zis lui : vrei dară să mergem să o smulgem ? Iară el a zis : ba, ca nu cumva smulgând neghina să smulgeți împreună cu ea și grăul. Lăsați să crească amândouă până la secere, și în vremea secerii voi zice săceritorilor : strângeți întâi neghina și o legați snopi ca să o ardem, iară grăul îl strângeți în jitița mea." Mateiu 13, 24—30.

După ce a spus Mântuitorul aceasta pilde, El însuș a tâlmăcit-o Apostolilor zicând : „Cela ce a sămănat sămânța bună este Fiul omului. — Iară țarina este lumea, iară sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iară neghina sunt fiii celui rău. Iară vrăjmașul cel ce a sămănat-o este diavolul, iară secerișul este sfârșitul veacului, iară secerătorii sunt îngerii. — Deci cum se strânge neghina și se arde cu foc, așa va fi la sfârșitul veacului. — Va trimite Fiul omului pe îngerii săi și vor aduna dintru împărăția lui toate smintelele și pe cei ce fac fărădelege. Și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel cu foc,

acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. — Cel ce are urechi de auzit să auză." Mateiu 13. 37—43.

Grăunțul de muștar, puterea dumnezească a Bisericii. Pilda grăunțului de muștar, pe care Mântuitorul a spus-o în legătură cu cele două de mai înainte (Mateiu 13 31—32. Luca 13, 18—19), are de scop de a arăta fecunditatea minunată și puterea Bisericii, în butul micimii sale și slăbiciunii sale la vedere, — fecunditate (rodire) și putere, cari izvoresc din cuvântul dumnezeesc. —

„Cu ce este asemenea împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voi asemăna ? Asemenea este grăunțului de muștar, care luându-l omul, l-a aruncat în grădina sa, și a crescut și s'a făcut copaciu mare, și păsările cerului s'au sălășluit în ramurile lui." — Luca 13, 18—19.

Pilda turmei și a Păstorului. Mântuitorul mai aseamănă Biserica sa cu o turmă de oi adunate din toate părțile lumii și unite în un singur staul. — Isus Hristos însuș este Păstorul cel mai mare, care cârmuește aceasta turmă mare prin Papa dela Roma, urmașul Sfântului Apostol Petru, vicarul sau locșiiilor său pe pământ. — Iată ce spune Mântuitorul Isus în capul al 10-lea din Evangelia Sfântului Ioan.

„Iară cel ce intră pe ușă, acela este păstorul oilor. — Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui, oile sale le strigă pe nume, și le mână. Și când mână oile sale, umblă înaintea lor, și oile merg după dânsul, căci îi cunosc glasul . . . Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun sufletul său și-l pune pentru oi . . . Eu sunt păstorul cel bun, și le cunosc pe ale mele și mă cunosc ale mele . . . Și alte oi am, cari nu sunt din staulul acesta ; și pe acelea mi se cade a le aduce, și glasul meu vor auzi : și va fi o turmă și un păstor."

(Va urma.)

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul : „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Sfârșitul lumii în lumina Științe și a Scripturei.

„Și se va predica Evanghelia împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate popoarele; și apoi va veni sfârșitul.” Matei 24: 14.

După ce Mântuitorul lumii a prorocit despre marea strâmtorare ce are să vină în lume, după ce a spus că are să fie o decădere dela credință, apoi războaie, știri de războaie, epidemii, foamete etc., apoi scoase în relief și partea luminoasă a istoriei obștei sale luptătoare. Cu toată strâmtorarea, teama și mizeria, cu toată vărsarea de sânge și lupta, cu toată apostasia și amăgirea, obștea lui Dzeu, nu numai că persistă până în sfârșit, dar ea provăduște Evanghelia împărăției lui Hristos în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile.

Așadară, când aceste două semne, *decadența morală, predicarea Evangheliei la toate neamurile*, se vor arăta în reala lor desfășurare, se poate zice că a venit sfârșitul, căci scris este: „Atunci va veni sfârșitul.” Dacă aruncăm o privire la lucrarea misionară ce o face biserica catolică azi în lume, chiar și între cele mai depărtate insule ale pământului, apoi putem ști cât mai este din noapte și că Evanghelia împărăției se predică. Căci atunci când vor zice: „Pace și liniște, totul e în siguranță, atunci fără veste le vine peirea . . . și nu vor scăpa nici de cum.” I. Tes. 5: 3.

Lumea din ziua de azi se ocupă prea puțin cu chestiunea soartei sale, și mai puțin încă cu chestiunea sufletului. Dacă am căuta pricina acestei indiferențe, față de această chestiune atât de prețioasă, am găsi-o cu siguranță în falșă speranță cu care unii oameni abătuți dela Dzeu, sugerează pe locuitorii acestui serman pământ.

Concluziile superficiale, numite pe nedrept, „rezultate ale Științei,” atâță pe mulți să strige cu glas mare: Știința naturală ne asigură, că până la sfârșitul lumii mai sunt doar mii și milioane de ani deci n'aveți de ce să vă temeți.!

Putea va liniști o asemenea născocită și pseudo filozofie, și pe un dreptcredincios creștin? Nu! Niciodată! Creștinul adevărat i-și cunoaște timpul cărcetării sale.

Astăzi, când creștinătatea ar trebui să fie în așteptarea mărețului eveniment de trans-

formare, când toți credincioșii lui Hristos, fără deosebire de clasă, de vârstă sau de rang, ar trebui să se pregătească pentru a întâmpina pe acel Emanuel, rege al măririi, care înainte de această mai bine de 19 veacuri s'a înălțat la ceruri, și care însuși a spus: „că iar va veni cu mare mărire,” locuitorii acestei lumi îmbătrânite, rătăcesc cu mintea în labirintul minciunii, al indoelei, al fărădelegilor, sau mai pe scurt în noaptea păcatului. Omul veacului al douăzecilea e mai predispus să creadă în proociile chiromanților, cartonomanților, astrologilor etc, decât în cuvintele și în proociile Mântuitorului lumii.

Cuvine-se oare a fi mai puțin crezute cuvintele și proociile sfintelor Scripturi, decât pronosticurile unor pământești și slabe făpturi? Oare nu vedem, că știința cea ce a adorat eri, o arde azi, și cea a ars eri, adorea azi! Oare nu vedem cât e de mărginită mintea omului! Isus a venit ca să descopere „taina existenței”. El este descoperitorul profesiilor din toate timpurile. I. Petr. 1: 10, 11. „Da, Domnul nimic nu face fără să descopere taina sa” servilor săi, profesitor.” Amos 3: 7 II. Petr. 1: 19—21. Mărețea profetie din Evang. Mateiu cap. 24, dela început până la sfârșit, este o dovadă majestoasă despre atotștiința Mântuitorului.

Priviți în juru-vă și judecați asupra stărilor actuale a lucrurilor! „Cercetați Scripturile,” zice Domnul Isus (Ioan 5: 39) Vedeți și cetiți ce a prorocit Dumnezeu: „Nici una din acestea nu va lipsi, nici una din ele nu va da greș.” Isaia 34: 16.

În scriptura găsim prorociri cu privire la:

1. Starea istorico-politică: Dan, 2: 29 45, 7, 8, 9, 11, 12 apoi Apocalipsul, care este „istorie universală în chipuri și simboale.” Mat. 24: 6, 7.

2. Starea economică: Iac. 5: 1—9.

3. Starea religioasă: II. Tes. 2: 1—10 II. Tim. 3: 1—5, 4: 3—4 Și în sfârșit cu privire la:

4. Starea fizico naturală: Isa. 65: 17, Apoc. 21: 1. Dumnezeu a descoperit, mai înainte ca astronomii să fi ajuns la idea „transformării planetei noastre,” că voește să creeze un cer nou și pământ nou. așa, încât să nu se mai amintească cele de mai înainte. Isa. 65: 17, Apoc. 21: 1, II. Petr. 3: 10. Dacă facem un paralelism între ipo-

tezele probabile ale științei exacte și pozitive, și revelațiunile date prin inspirațiunea divină, vom constata că: „cercetările geologice cosmice” din veacul al douăzecilea, autentifică „mărturisirile și prorociile lui Hristos.

Să examinăm dar, deocamdată numai pe cât permite acest mărginit spațiu, cele câte-va moduri cum s'ar putea sfârși ori transforma viața planetei noastre.

Ce zice Știința. ?

1. Toate cercetările și rezultatele științifice aduc la concluzia : „Petru noi, sfârșitul lumii ar fi incetarea pământului de a fi așa cum e astăzi, adică, pământul va suferi o transformare.” Scopul ? . . . Necunoscut !

2. Întrebarea, în ce mod s'ar putea petrece această transformare, Știința, încearcă s'o rezolve ipotetic pe baza observațiilor. Posibilități :

a) „Prin catastrofa potopului.”

b) „Se poate întâmpla să întâlnească un soare, care ar mistui-o pe loc ca un cuptor plin de jărătic în care ai arunca un măr.”

c) „Se poate întâmpla, ca planeta noastră să se ciocnească cu un corp mai mare decât ea, efectul ar fi, reducerea ei în vapori.”

d) „Poate să întâlnească o cometă de 10 sau 20 de ori mai mare de cât ea (globul nostru), compusă din gazuri ucigătoare, care ar otrăvi atmosfera noastră respirabilă.”

e) „Poate fi prinsă într'un sistem de forțe electrice, care ar exercita acțiunea unei frâne asupra mișcării ale ei și ar topi-o sau ar face-o să ardă ca un fir de platină sub acțiunea unui dublu curent.”

f) „Ea poate să-și piardă oxigenul, care ne face să trăim.”

g) „Poate să se nimicească într'un imens de pământ.”

h) „Poate să fie atrasă de trecerea unui corp ceresc, care ar desprinde-o de lângă soare și ar arunca-o în prapăștiile înghețate ale spațiului.”

i) „Se poate întâmpla ca oare cândva să nu fie nici luminată nici încălzită de soarele întunecat și rece.”

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos :

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Preț 6 Lei.
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusaliu” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusaliu până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munji Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei

Calendar săptămânal.

30 Septembrie — 6 Octombrie 1928.

30. Dumineca II. după Înălț. sf. Cruci (Ev. Luca 6, 31) M. Grigore † 330 d. Hr.

1. Luni. Ap. Ananie.

2. Marți. M. Ciprian.

3. Miercuri. M. Dionisie † 117 d. Hr.

4. Joi. M. Ieroteiu.

5. Vineri. M. Haretina.

6. Sâmbătă. Ap. Toma † 75 d. Hr.